

Sygn. akt III KS 20/22

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **M. B.**

oskarżonego o czyn z art. 284 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 29 kwietnia 2022 r.

wniosku obrońcy o zarządzenie zwrotu

opłaty od skargi na wyrok sądu odwoławczego,

na podstawie art. 626 § 2 k.p.k. w zw. z art. 527 § 4 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k.

postanowił:

zasądzić zwrot oskarżonemu M. B. wniesionej opłaty od skargi w kwocie 450 zł

.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 7 kwietnia 2022 r., sygn. III KS 20/22 Sąd Najwyższy uwzględnił skargę obrońcy M. B. na kasatoryjny wyrok sądu odwoławczego - Sądu Okręgowego w K. z dnia 29 października 2021 r., sygn. IV Ka (...), uchylający wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 15 marca 2021 r., sygn. II K (...) i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym Sądowi Okręgowemu w K.. W orzeczeniu tym nie rozstrzygnięto w przedmiocie zwrotu opłaty od skargi. Obecnie obrońca oskarżonego M. B. (pismem z dnia 19 kwietnia 2022 r.; data prezentaty Sądu Najwyższego: 25 kwietnia 2022 r.) zwrócił się o zwrot M. B. uiszczonej opłaty od skargi na wyrok sądu odwoławczego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego prezentowany jest pogląd, że „postępowanie skargowe jest postępowaniem nadzwyczajnym, które toczy się jednak w ramach postępowania karnego zasadniczego i to w układzie, gdy nie zostało wydane orzeczenie kończące postępowanie (wyrok sądu pierwszej instancji został uchylony), a tylko wtedy sąd rozstrzyga o kosztach postępowania (art. 626 § 1 k.p.k.); postępowanie skargowe ma na celu rozstrzygnięcie tylko tego, przed jakim sądem dalej będzie się toczyć postępowanie karne” (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 2020 r. sygn. V KS 21/20, SIP «Lex» nr 3130115; pogląd wyrażony w tym rozstrzygnięciu został sformułowany na tle kwestii zasądzenia obrońcy należnych kosztów z tytułu sporządzenia skargi na wyrok sądu odwoławczego). Z kolei zgodnie z brzmieniem przepisu art. 527 § 4 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k. opłata od skargi na wyrok sądu odwoławczego ulega zwrotowi stronie, która ją uiściła, jeżeli skarga na wyrok sądu odwoławczego zostanie uwzględniona, chociażby w części, albo zostanie cofnięta.

Choć zatem nie ma — z jednej strony — przeszkód procesowych, by o zwrocie opłaty (stanowiącej komponentę kosztów procesu: art. 616 § 2 pkt 1 k.p.k.) orzekać na późniejszym etapie toczącego się w dalszym ciągu postępowania sądowego, tj. w orzeczeniu kończącym to postępowanie, a wręcz można powiedzieć, że tego typu postąpienie najściślej współbrzmi z literą prawa (art. 626 § 1 k.p.k.), to należy także zwrócić uwagę na to, że brak jest wyraźnych przeciwwskazań natury ustawowej, by w przedmiocie ewentualnego zwrotu opłaty z uwagi na uwzględnienie skargi na wyrok sądu odwoławczego (art. 527 § 4 k.p.k. w zw. z art. 539f k.p.k.) orzekł sąd właściwy do rozpoznania tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia, który środek ten uwzględnił. W szczególności brak jest tego typu racji wówczas, gdy o zwrocie opłaty nie orzeczono w wyroku uwzględniającym skargę na wyrok sądu odwoławczego, zaś z żądaniem zwrotu (do sądu, który rozpoznawał skargę), występuje po wydaniu rozstrzygnięcia sama strona. Względ na ekonomię procesową (oczekiwanie na ponowne rozpoznanie sprawy przez sąd odwoławczy na skutek uchylecia orzeczenia kasatoryjnego) może przemawiać wówczas za wydaniem odpowiedniego rozstrzygnięcia co do uiszczonej już opłaty przez sąd właściwy do rozpoznania skargi na wyrok sądu odwoławczego. Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak na wstępie, tj. postanowiono o zasądzeniu zwrotu oskarżonemu M. B. wniesionej opłaty od skargi na wyrok sądu odwoławczego w kwocie 450 zł.